

Ἐπὶ τοις πολιῶν ἔχοσι τὸν ἐγκέφαλον; τότε δὲ
συμβέβηκεν ἀντοῖς, μή το μὴ συγγίνεται
τοῖς γανακεῦσιν. οὐ γὰρ τοῖς δέσποτοῖς τὸν ἐγκέ-
φαλον χωρίσσει [διὰ τῆς ἁδίσεως]. μᾶλλον
οὐδὲ δοκοῦσσι καὶ οἱ βόες οἱ ἐπιτομαία μερά-
λα ταῖς κέχτα ἔχειν, ὅταν ἐπιτυπώσουσι. Δοκεῖ
δὲν αὐτὴν τούτην ἔπι τοις αἴγαλοις καὶ σι-
πῆρες εἰς τοὺς φαλακροὺς. να Διὸς τὸ ταῦθι
διεύθυνται δι' αὐτῆς τρέφεται μὲν τὸν
γένουσιν· τὸ δέ, οὐ; οὐδὲ ὅτι ὀλευχογνωμότερε
τὸν μηνύμαν δεκτικὸν; διὸ ἄποπτα καὶ τε-
λευτὴ θάνατον. νέβα Διὸς τὸ ποτε δὲ μὲν αἴ-
δρωπος, πατέας τῶν ἑπτοχρόνων ποτε πάτη-
τος ἔντρας τῶν ὑγρῶν· οἱ δὲ ἕπατοι καὶ οἱ ὄντοι,
τῶν ἔντρας οὐδὲν τελεῖ τὸν τάξιν, πλειό-
ντε τῷ Θεφῇ χρῆται τῷ ἔντρῳ· οὐ δέ αἴδρωπος,
ὑγρὰ μέλλον οὐ τῷ ἔντρῳ; πάσα τὸν τάξιν πά-
σος, δοτὸς τῷ Θεφῷ, δέσποτος τοῦ πλεόνος
πλειστος. τὰ μὲν οὖν, τὴν ὑγρὰ μέλλον τὸ δέ,
τῷ ἔντρῳ πλείστος τῷ Θεφῷ χρῆται· διότι το-
τῷ τῷ τάξιν, δέσποτος ἔντρῳ· τὸ δέ, ὑγρά.
τελευτὴν τῷ φύσι τοῦτο, τῶν ὑγρασιαὶ μελ-
λον ὀπούμενε· (ταῦτας γὰρ ἐνδέεστερε εἰσι)
τὸ δέ τῷ φύσι υγρά, τῶν ἔντρων· ταῦτας
γὰρ ἐνδέεστερε καθέστηκεν. νέβα Διὸς τὸ δρ-
ιδεῖς καὶ αἴδρωποι καὶ τὸν τάξιν τὰ αἰδρεῖα,
σπλαγχνούς, οὐδὲ τὸν ἔντρον· τὸ δέ τερποτι-
κός, οὐδὲ τὸν τάξιν, καταψύξεις. δοτὸν οὐδὲ τὸ
αἷμα ἐνδέρμον δέσποτος, καὶ αἴδρεια καὶ δυρμοι-
δή· τὸ δέ αἷμα, Θεφή· δοτὸς δέ τερποτικός αἰδρε-
ται τὸν φυσικῶν σπλαγχνούς πάσι τοις.

νοῦ Διά τι τέρεστα πίκτοιστοι μέλισσαι τὰ τε-
ρεπόδητα τὰ μὲν μεγάλα^τ αὐθέρωπος δέ, καὶ
τὰ μεγάλα, ἢ πονοῦσιν οὐος; ἢ ὅτι
πολύπρονα τείνεται, τῷ μικρῷ, καὶ τοῖς καὶ τοῖς,
καὶ τοφέβαται, πολὺ μέλιλον τὸ μεγάλον; εἰπει-
ναιν δέ τι μερὶς ὁ τοιούτος, ταῦτα δέ τοιούτα
ποτοποιούνται, ταῦτα δέ τέρεστα γένονται, ἐπαπλασθόν-
ται τῷ μεταφράστῳ ἀλλήλοις, καὶ συγχρομέ-
ναι εὐ τῇ ἑρζῷ φητὸς γονῆς, ἢ εὐ τῷ μίξει τῇ
εὐ τῇ οὔσερᾳ τῆς θηλείας διὸ καὶ ὄρθεται ἀν-
τεποιούσα. ταῦτα γὰρ [διδύμη] πίκτοιστοι,
ταῦτα δέ τέρεστα, εὖ τῷ διδύμων γένεται, ὡν
ἴ λέπιδος τῷ τερπετῷ διατεταγμένοι.

νε Διά τί ή κεφαλή θεστῆς γῆς αἱ θρώπων

Μέλλον ταῦτα σύμμαχοι, καὶ οὐ καὶ λόγος
λαν, τὰ μὲν; εἰς ὁδόντας ἐκδίδωσι καθ' ἣν
εἰς τέρψις; οὐαὶ μὲν εἰς κάρπητα. Εἴην τοι

A An eo quod multum cerebri obtinent: quod sanè his contingit, quia rem veneream non agunt: semen enim labi per spnam è cerebro videatur. Qua de causa boves quoque castrati cornua gerere maiora putantur: necnon & mulieres, & pueri cur calui non sint, eadem ratio esse creditur. 57 Cur animantium alia, vbi primū in lucem edita sunt, nutriti per se ipsa possint, alia nequeant? An ea possunt quæ in genere, quod memoriam capax est, breuius viuunt: quo circa oxyus quoq. morte eadē omnia occubunt. 58 Cur homo plus excrementi humidi egerit, quā siccis, equi, & asini, plus siccis, quā humidi? An quod hæc animatiū genera siccis pabulo largiori vivunt: homo humidis magis, quam aridis, vesci sole. Ex cibo autem omne proficiscitur excrementū, & ex copiosiori copiosius. Igitur alia humido potius, alia siccis largiori vivunt pabulo: quoniam alia siccis natura sunt, alia humida. Itaq. humidū potius capiūt, quæ siccis cōstāt natura: huius namq. sunt indigētia. Contrā, siccū affectant, quæ humida sunt natura, ut pote quæ qualitatis eius in opia magistueat. 59 Cur aues & homines, & genus quodq. animatiū forte, corpore sunt duriori? An quod animositas cum calore est: metus. n. refrigeratio est. Quorū igitur sanguis amplius feruet, hæc & robustiora, & animosiora sunt: sanguis autem alimento corporibus est. Et quæcūq. verò ex stirpib. terre aqua tepida irrigaueris, omnia duriora euadēt. 60 Cur mōstra paruæ quadrupedes pariūt, homo aut, grādēq. animates omnes minus, vt equi, & asini? An quod paruæ, vt canes, sues, capræ, oves, lōge sunt fecundiores, quam grādes. illarū. n. alia omnino singulos pariūt alia magna ex parte. Mōstra autem tum cōfici solēt, cū plura femina inter se se cohærescut, cōfundunturq. vel cū prodeūt ex mare vel cū se in fœmina permiscēt, vnde aues mōstra edere possunt. Ova. n. vitello pariūt geminato. Mōstrū autem ex geminatis illis cōsistit, quorū vitelli nulla interiecta mēbrana distinguitur. 61 Cur hominū caput pilosius, quam reliquum corpus, nec ex proportione pilosum est: ceterorum autem contrā? An cetera vel in dentes exuperant præ nimia alimenti copia, vel in cornua, vel etiam in setam. Quæ igitur in cornua, capite minus setoso hæc sunt: absumptum enim illam in rem est.